

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 302. — 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἐστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητάς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσηχοῦς Ἰανουαρίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐν Μυκαστρίᾳ ὁμογενῆς κ. Σωτ. Χατζόπουλος προσήνεγκεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δραχ. διαγίλιας.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν Ἕλληνας ἐπέμψεν ἀνονόμως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δραχμάς 1000, ἕτερος δ' Ἕλληνας ἐκ Μασσαλίας ποσὸν τι συμπεπικνωμένου ζωμοῦ κρέατος καὶ γάλακτος πρὸς χρῆσιν τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν. Ἄλλοι δὲ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλλήνων προσήνεγκον εἰς τὸν αὐτὸν ὁμογενῆ ἱατρὸν κ. Στ. Μεταξὺν τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν εἰς καταρτισθῆναι πλήρους κινήτου νοσηλευτηρίου (ambulance), τεθησομένου εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐνταῦθα Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ μακαρίτου Λεωνίδα Παλάσκα εὐρήθη μακρὰ καὶ περίεργος διατριβὴ αὐτοῦ, ἐπιγραφομένη Ἰκ συμβάντα τοῦ Ὀκτωβρίου 1862 ἐπὶ τοῦ βασιλ. ἀποδρομῶνος Ἀμαλίας, καὶ περιγράφουσα πιστῶς καὶ μετὰ πολλῆς χάριτος τὰς τελευταίας ἐν Ἑλλάδι ἡμέρας τοῦ αὐτοῦ βασιλείου. Γνωστὸν ὅτι τὴν 1 Ὀκτωβρίου ὁ βασιλεὺς Ὄθων μετὰ τῆς βασιλίσσης ἀνεχώρησαν τῶν Ἀθηνῶν χάρην περιοδείας, ἣτις ἐμελλε νὰ εἶνε δι' αὐτοὺς ἡ τελευταία, ἐπέθεσαν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀποδρομῶνος Ἀμαλίας, οὗ τινος κυβερνήτης ἦν ὁ λόγιος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ Παλάσκα. Ἡ ἐπανίστασις ἐξερράγη ἐν Βονίτῃ τὴν 4 Ὀκτωβρίου, ὃ δὲ βασιλεὺς ἔλαθε τὴν εἴδησιν ταύτην ἐν Καλαμάκῃ τὴν 6 Ὀκτωβρίου. Τὴν 10 ἀνεχώρησαν οἱ βασιλεῖς ἐκ Καλαμῶν διὰ Πειραιᾶ, τὴν δὲ 11 ἀφίχθησαν εἰς Φάληρον, προσπλέοντες εἰς Πειραιᾶ. Ἀμέσως δὲ ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς φρεγάτας «Ζηνοβίας» ὑποναύαρχος Τουτὸρ ἐπέσειε διὰ λέμβου αὐτοπροσώπως νὰ εἰσδοπιῇ τὸν βασιλέα περὶ τῶν συμβάντων ἐν Ἀθήναις, ὃ δὲ ἀποδρομῶνος ἤναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ζῶσαν τοῦ Πειραιῶς. Τὴν 12 Ὀκτωβρίου οὐ βασιλεῖς μετέβησαν ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου «Σκόλκε», δι' οὗ ἀπέβησαν εἰς Βενετίαν.

Ἡ ἐν λόγῳ διατριβὴ εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῆς κληρονόμου τοῦ Παλάσκα, τῆ συγκαταθέσει τῆς ὁποίας ἐλπίζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν προσεχῶς ἐν ταῖς σελίδας τῆς Ἐστίας.

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Ὁ Ἀκριτικὸς Κύκλος ἐν τῇ βυζαντινῇ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς δημώδει ποιήσει» ὃ ἐν Κερκυρᾷ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Νικόλαος Δόστιος ἀγγέλλει ὅτι ἐκδίδει προσεχῶς εἰς ἐν τὰ μέγιστά ἐν Παρισίῳ ἐκδοθέντα χειρόγραφα ἐπὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐν οἷς ἐξυμνοῦνται αἱ πράξεις καὶ τὰ κατορθώματα βασιλείου Διγενῆ Ἀκρίτα, πρὸς δὲ καὶ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐποποιΐας ταύτης ἀνηκοντα δημώδη ἠμῶν ἔπη, ὧς καὶ τινα ἐκ τῆς ἀνεκδότου αὐτοῦ Συλλογῆς. Τοῦ δημοσιεύματος προσηχοῦται ἐκτενῆς ἐπὶ τοῦ φιλολογικοῦ τούτου θέματος μελέτη τοῦ ἐκδότου.

Ἐν Βιέννῃ καθηγητῆς κ. Ὄθων Βαννερλ ἐδημοσίωσεν ἐν τῇ «Γενικῇ Ἐφημερίδι» τῆς Αὐγούστης ἄρθρον ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς «Τὸ ζήτημα τοῦ ὀλυμπικοῦ μουσείου» ἐν ᾧ μνημονεύων ἐν περιλήψει τῶν γενομένων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν καὶ τῶν ἀνευρεθέντων θησαυρῶν, ἐρευνᾷ κατόπιν τὸ ζήτημα περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῶν ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐπὶ τούτου δὲ συνιστᾷ δύο τινὰ πρῶτον νὰ

τηρηθῇ ἀνεπαφός ὁ ἀνασκαφῆς γῶρος ἀρχιτεκτονικῶς καὶ τοπογραφικῶς, διοριζομένων φυλάκων ὅπως προφυλάττωσι τὸν γῶρον ἀπὸ πάσης προσβολῆς, καὶ δευτέρον νὰ οἰκοδομηθῇ ἐν Ἀθήναις μουσεῖον, ἐν ᾧ ν' ἀποθεθῶσι πάντα τὰ ἀνακαλυφθέντα κειμήλια τέχνης, ὅπως καὶ ἡ ἐποποιεῖα αὐτὸν εἶνε εὐκολωτέρα, καὶ προσιώτερα εἶνε ταῦτα εἰς πάντα ἀρχαιολόγον.

Ὁ κ. Πέτρος Περβάνογλου ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν ἐν Λειψίᾳ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἐσπερος». Τὸ νέον τοῦτο περιοδικόν, οὗ τινος ἡ σύνταξις ἀνετίθη εἰς τὸν ἐν Λειψίᾳ κ. Ἰωάννην Περβάνογλου, θέλει περιεχεῖ ὅλην τερπνὴν καὶ ἐπιστημονικὴν, καὶ θὰ κοσμηθῇ καὶ διὰ καταλλήλων εἰκόνων. Ὁ «Ἐσπερος» ἐκδοθήσεται ἐπὶ τοῦ παρόντος δις τοῦ μηνός, καὶ ἐλάττωτε ἐν τεύχεσιν ἐκ δύο τοπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μεγάλου 4^{ου}. Ἐκαστὸν δὲ τεύχος δὲν θέλει περιεχεῖ ὀλιγωτέρας τῶν ἐξ εἰκονογραφῶν. Ἡ τιμὴ τοῦ «Ἐσπερου» ὄριζεται εἰς φρ. 40 κατ' ἔτος, ὃ πρῶτος δ' αὐτοῦ ἀριθμὸς ἐκδοθήσεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἐν Βόννῃ καθηγητῆς κ. Αὐγουστος Βολτ ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἑωσσοελληνικὴν γραμματικὴν χάριν τῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἑλληνικῆς ἀσχολουμένων Ῥώσων.

Ἡ «Συνταγματικὴ» τῶν Παρισίων λαμβάνει ἀφορμὴν, ἵνα ἐμπαιξῇ ἡμᾶς, τὴν κατὰ τὴν πολιορκίαν, ἣτις εἶνε συνήθης εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα. Κατὰ τὴν ἀνομοίαν γαριτολογοῦσαν «Συνταγματικὴν» τὰ γαλλικὰ roulaire, roulet, κτλ. παράγονται ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ποῦλος.

Τὸ ποῦλος τοῦτο, ἐπισφραῖ, δι' οὗ σχηματίζονται τὰ παραδοξότερα πατριωνυμικὰ ὀνόματα, εἶνε ἄπτον μαρτύριον τῆς βαρβαρότητος, ἐν ᾗ διετέλεσεν ἡ Ἑλλάς. Ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ οὐδὲν τὸ κομψὸν καὶ χάριεν ὑπάρχει πλέον. Τὰ πάντα διεφθάρσαν, ἡ δὲ γραμματικὴ εἶνε πλήρης ὀρθου.

Οἱ πρόγονοι τῶν Ἑλλήνων ἐκάλουν ἀρμονικῶς Ἄτρεϊδην τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρείδου, Πηλεΐδην τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως, Πριαμίδην τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου. Φαντασθῆτε τῶρα τὸν Ὀμηρον ἀντὶ τούτων μεταχειριζόμενον εἰς τὰ ἔπη αὐτοῦ τὰ ὀνόματα: Ἀτρεΐδουλος, Πηλεΐδουλος, Πριαμίδουλος! Καὶ τὴν θεοπεσίαν ταύτην γλώσσαν, τὴν ἔχουσαν καλλονὰς ἀμιμνῆτους, τὴν γλώσσαν τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Μενάνδρου, ἡ ἔφυλος γενεὴ τῆς σήμερον τὴν κατέστρεψε καταστῆσασα αὐτὴν γελῶσαν! Ἀραὶ ν' ἀκούσῃ τις ἀπαγγελλόμενον τὸ ὄνομα πολιτευομένου τινός Ἑλληνοῦ, ὅπως ἱεραγῆ εἰς γέλωτα. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι τὸ δυσηγὲς αὐτὸ ποῦλος ὡς ἡμέρας διαδίδεται πλείωτερον. Ὅτε ἡ Ἑλλάς ἠγωνίζετο τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα τοῦ 1821, ὅποια ὑπερήφανα καὶ ὠραία ὀνόματα! ὀνόματα ἐξαγγέλλοινα τοὺς φέροντας αὐτὰ ἤρωες! Κολοκοτρώνης, Μαυρομμάλης, Βότσαρος, Κανάρης, Ὀδυσσεύς, Παλάσκα, Νικητής! Φαντασθῆτε τῶρα τί θὰ ἐγένοντο ταῦτα, ἐὰν ἐκόλληται εἰς αὐτὰ τὴν γελῶσαν οὐρανὸν τοῦ ποῦλος.

Ἐν τῇ αἰθούτῃ τῆς κυρίας Edmond Adam (Juliette Lambert) ἀνεγνώθη ἐσχάτως ἐνώπιον πολλῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς παρισίνης κοινωνίας, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Βράντλας, τὸ νέον βιβλικὸν δράμα τοῦ κ. Paul Deroulède ἢ «Μωαβίτις» (La Moabite). Τοῦ δράματος τούτου ἐντὸς δύο μόνων ἡμερῶν ἐξηγνηθήσαν δώδεκα ὄμιλοι ἐκδόσεις, καὶ ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ τὴν ἐπισοῦσαν ἢ δεκάτῃ τρίτῃ παρὰ τῷ Gilmann Levy.

Ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας στρατηγὸς Farge διέταξε νὰ συνταχθῇ ἐγγχειρίδιον, ὅπως εἰσαγόμενον εἰς πάντα τῆς Γαλλίας τὰ σχολεῖα νὰ χρησιμεύῃ ὡς βέβης τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαίδευστος τῶν μαθητῶν. Τὸ ἐν λόγῳ ἐγγχειρίδιον θὰ διαρθεῖται εἰς δύο μέρη: τὸ μὲν τεχνικόν, τὸ δὲ θεωρητικὸν σκοποῦν νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς νέους τὸ αἶσθημα τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος καὶ νὰ κλιπρηθῇ τὸ στρατιωτικὸν φρόνημα αὐτῶν.

Προσεχῶς ἐκδίδεται βιβλίον φέρον τίτλον «Σημειώσεις καὶ Ἀπομνημονεύματα Ναπολέοντος Γ'». Ὡς ἐκδότης τοῦ βιβλίου τούτου ἀναφέρεται ἡ πριγκίπισσα αυτοκράτειρα Εὐγενία, χήρα τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

Τὸ κατὰ τὸν παλαιόντα Ὀκτωβρίον ἐκδοθὲν τεύχος τῶν «Ἀπάντων» τοῦ Οὐγκῶ περιεχεῖ τὸ ποίημα αὐτοῦ «L'année terrible». Τὸ ποίημα τοῦτο νῦν πρῶτον ἐκδίδεται

πλήρες, άνευ χασμάτων. Έν τῇ προκειμένη ἔκδοσι οὐ μόνον δημοσιεύονται οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν παραλειφθέντες στίχοι, ἔνεκα τοῦ τότε ἰσχυρότου στρατιωτικοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ δλοκλήρον κεφάλαιον ἀνεκδότου, οὗ τινος ἡ δημοσίευσίς εἶχε τότε ἀναβληθῆ, κατέλαθε τὴν οἰκίαν θέσιν ἐν τῷ νῦν ἐκδοθῆναι τόχῳ.

— Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη ἐν Πέστη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἰστορικῶν περιέρχων περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀντισημιτικόν». Ἐν αὐτῷ ἐξετάζεται τὸ ζήτημα, ἐάν ὁ τουδαϊσμός εἶνε ἐπιδικτικὸς μεταρρυθμίσεων, τοῦθ' ὅπερ ἀρνείται ὁ κ. Ἰστοκίω. Κατ' αὐτὸν ὁ Ἑβραϊσμός κἀν ἔτι ἀποπειραθῆ τις νὰ ἐκμαγαρίσῃ αὐτόν, διαμεινῆ πάντοτε Ἑβραϊσμός, διότι πάντοτε ἔνα καὶ μόνον ἔχει σκοπὸν: νὰ καταστήσῃ ὑπόδουλον τὸν Μαγαρόν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Πέστης ἐπιερύνουσι τὸ περιοδικὸν τοῦτο.

— Προσεχὺς ἄρχεται ἐν Παρισίοις ἡ δημοσίευσίς νέου περιοδικῶ συγγράμματος ἑβδομαδιαίου, φιλολογικῶ, πολιτικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «La comédie humaine», οὗ τινος ἀρχισυντάκται εἶσιν ὁ Edmond de Goncourt καὶ ὁ περιώνυμος Ἐμίλιος Ζολά. Πλὴν τούτων μετέχουσι τῆς συντάξεως καὶ ἄλλοι πολλοὶ γνωστοὶ ἐν τοῖς γράμμασι, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ καλλιτεχνίᾳ ἄνδρες.

— Ἀρχαῖοι φίλοι καὶ θαυμασταὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά πατρὸς, ἐν οἷς ὁ Girardin, Legouvé, Sardou καὶ Albert Wolff, συνέστησαν ἐν Παρισίοις ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐγείρωσιν ἀνδριάντα εἰς τὸν περιώνυμον μυθιστοριογράφον. Ἡ νομαρχία τοῦ Σηκουάνα, πρὸς ἣν ἀπετάθη ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ, παρεχώρησε τὸν ἀναγκαῖον χῶρον πρὸς ἔδρυσιν τοῦ μνημείου ἐν τῇ πλατεῖᾳ Malherbes, οὐ μακρὰν τῆς κατοικίας τοῦ Δυμά υἱοῦ.

— Γνωστὸν ἐστὶ τὸ παράσημον τῆς Λαγέδου τῆς τιμῆς ἐν Γαλλίᾳ ἀπονέμεται οὐ μόνον πρὸς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ πρὸς γυναῖκας, προσεγγικύσας ἀξίας λόγου ἐκδουλεύσας πρὸς τὸ Κράτος. Αἱ φέρουσιν σήμερον τὸ παράσημον τοῦτο εἰσὶ κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Γαλλίαν», οὐκ ἐπὶ ἀριθμὸν. Τούτων μία, ἡ δεσποινὴ Juliette Bodu, ἐτιμήθη δι' αὐτοῦ, διότι ἐν ἔτει 1870, διευθύνουσα τηλεγραφικὸν τινα σταθμὸν, παρεκώλυσε ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ζωῆς αὐτῆς τὴν διατίθεισιν τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ ἔθροῦ, ἐσώθη δὲ μόνον ἐπελθούσης διακοπῆς τῶν ἑλθροπρασιῶν. Ἄλλῃ, ἡ κυρία Abicot, σύζυγος τοῦ δημάρχου Oison, ἔλαβε τὸ παράσημον ὡς ὑπερασπίσασα τὸ δημαρχεῖον κατὰ πολλῶν ἐνόπλων ἀνδρῶν. Ἐκ τῶν ἄλλων ἔξ αἱ μὲν πέντε εἰσὶ καλογραφίαι, μία δὲ, ἡ δεσποινὴ Rosa Bouheug, εἶνε διάσημος ζωγράφος.

— Ἐν Πετροῦβλεῖ ἡνοίχθη τῇ 19 παραλθόντος Ὀκτωβρίου ἡ «Ἐκθεσίς Ποδσκι», ἑκθεσίς ἀναπερομένη εἰς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ διασημοῦ Ῥώσσου ποιητοῦ. Ἐν τῇ ἐσόδῳ τοῦ μεγάρου, λέγει ὁ «Νέος Χρόνος», ὑπάρχουσιν αἱ εἰκόνας τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς συζύγου του, ὡς καὶ προτομαὶ καὶ τὰ αὐτόγραφα αὐτῶν. Μετὰ τὰς εἰκόνας ἄρχεται μακρὰ σειρὰ σκηνογραφῶν, ὧν αἱ ὑποθέσεις ἰληθῆσαν ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Ποδσκι, εἰκονογραφίαι τῶν συγγραμμάτων του, καὶ ἀπεικόνισμα τοῦ τάφου του, τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς κατοικῆσε, καὶ τῶν τόπων ἐν οἷς ἤρκετο διατρίβων. Μέγαν χῶρον κατέχουσι τὰ αὐτόγραφα. Μεταξὺ ἄλλων βλέπει τις ἱστορικὰ σημεῖα εἰς ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ Ποδσκι γεγραμμένας κατὰ τὴν ἐν Κισνοβίῳ τῇ 1822 διατριβῇ του, διάσπορα ἱστογραφήματα αὐτοῦ, ἑκδόσεις πλήρεις τῶν ἔργων του καὶ μεταφράσεις αὐτῶν εἰς τὰς πλείστας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχει καὶ ἀξιόλογος συλλογὴ μουσικῶν συνθέσεων, ἐξηγητικῶν ἐκ τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ.

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ἀνήκον ποτὲ εἰς τὸν Ποδσκι, ὑπάρχει ὁ ὑπενδύτης ὃν ἔφερε τὴν ἡμέραν τῆς μονομαχίας του, ἡ ριβδος του, εἰς βόστρυχος τῆς κόμης του καὶ εἰς δακτύλιος.

Εἰς πάντα δὲ ταῦτα τὸ αὐτοκρατορικὸν λύκειον Ἀλεξάνδρου προσέθηκε πολλὰ ἀντικείμενα ἀναπερομένα εἰς τοὺς χρόνους τῆς νεότητος τοῦ ἐνδύτου αὐτοῦ μαθητοῦ.

— Νέα ἐκδρομὴ εἰς τὸν Βόρειον Πόλον παρασκευάζεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἀγγλοῦ πλοίαρχου κ. Cheyne, ὅστις προτίθεται νὰ ποιῆσαι ταύτην ἐπὶ τοῦ πλοίου «Βέγας», τοῦ ὀνό τοῦ Νόρδενσκιάδω περιώνυμου καταστάντος, ὅπερ ἐλπίζεται ὅτι θὰ παραχωρηθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων. Ἐν Λονδίῳ κατεστάθη ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τῶν ἀπαιτουμένων τριακοντασιχιλίων λιρῶν στερλινῶν, ἧτις συνέλεξε μέχρι τοῦδε ἑκαυτοὺς ἑρᾶνους εἰς χρήματα καὶ εἰς εἶδη, κατὰ τὴν προσηχτὴ δὲ σένοδον τοῦ Κοινοβουλίου ὑποβληθήσεται ἀναφορά

πρὸς ἐπίτευξιν κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως. Τὸ πλῆρωμα τῆς «Βέγας» θ' ἀπαιτοῖται ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν, ὅα ἔχη δὲ τάπειτούμενα ἑφόδια διὰ πλοῦν τριετῆ. Γενήσεται πρῶτον εἰς χρήσις ἀεροστάτων πρὸς κατόπτεισιν ἐν αἰθέρι τῶν μερῶν ἑκείνων, εἰς ἃ ἄλλως μόνον δι' ἐλεγκθῶν ἠδύνατο νὰ μεταβῶσι. Ὅα ἔχουσι δὲ καὶ ἐν ἐπὶ τούτῳ ἀεροστάτων, ὅπως χρήσις τοχούσης μετακομίσασι δι' αὐτοῦ ἀνθρώπου ἐκ μέρους ἀπέχοντος ὀκτὼ χιλιόμετρα τοῦ ὄρου τῆς Discovory, ἔνθα εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἀπόστασιν εὐρίσκονται γιγάνθρακες ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἰδάφους. Τὸ ταξιδίον τοῦ Cheyne γενήσεται τῇ 1881, δηλονότι ἔσται τὸ τέταρτον εἰς τὸν βόρειον πόλον ταξιδίον ἀπὸ τοῦ 1871. Τὸ τοῦ Polaris (Ἀμερικανοῦ) τῇ 1871 διήρκεσε τριάκοντα μῆνας καὶ ἀπῆρθε δαπάνην 10,413 λιρῶν στερλινῶν διὰ τὸ τοῦ Alert καὶ τῆς Discovery ἐν ἔτει 1875, διαρκέσαν ἴσον χρόνον, ἀνηλώθησαν 11,250 λίραι στερλίναι, καὶ διὰ τὸ τῆς «Βέγας» τῇ 1878, διαρκέσαν δύο ἔτη, 20,000 λιρῶν στερλινῶν.

— Πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν μέλη τοῦ ἐν Τουρίνῳ συνελθόντος διεθνούς συλλόγου ὑπὲρ τῆς ὑγιεινῆς προσελήθησαν ὑπὸ τοῦ δημαρχεῖου Μεδιολάνων, ἔνα ποιήσασιν νέα πειράματα καὶ σέουσιν νεκρῶν. Τὸ πρῶτον πείραμα ἐγένετο κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Βόρνα καὶ τοῦ Βερνίη, ἧτοι διὰ φωταερίου μετὰ προσλήψεως ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τὸ δὲ ἔτερον κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Γορίνη, ἧτοι διὰ ἐξῶν καὶ ἀνθρώπων. Διὰ μὲν τῆς πρώτης μεθόδου σάρκες καὶ ὀστά ἀπετερωθήσαν ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ ἡμισίας, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας τὸ πτώμα ἐκάη ἡμιτελοῦς, εὐρθίντων ἐν τῇ τέρρᾳ κομματίων ὄστων. Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν προεδρευόντων τοῦ ἐν Μεδιολάνῳ συλλόγου ἐκάησαν ἐν μιᾷ τετραετίᾳ δύο καὶ ὀγδοήκοντα λείψανα ἐκ διαφόρων πόλεων Ἰταλίας, Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας: σὺγκαίται δὲ νῦν ὁ σὺλλογος ἐκ 210 ἑτέρων. Ἡ συνέλευσις ἐψήφισε κατόπιν ὁμοθυμαδὸν τὴν δε τὴν πρότασιν τοῦ ἱατροῦ Πίνη: «Ἡ τρίτη διεθνὴς συνέλευσις ὑπὲρ τῆς ὑγιεινῆς ἐκπράξει εὐχὴν α' ἔνα διὰ νόμων εἰδικῶν κυρώσεων αἱ κυβερνήσεις ὅσον τάχιστα τὴν καστὴν τῶν νεκρῶν, β' ὅσαι τῶν κυβερνήσεων ἐδίδαντο τὴν ἐν Γενεύῃ περὶ ὑγιεινῆς ὀμβασιν, ἐπιναμόσων αὐτῇ βῆτην ὄρον, νὰ συμπληρωθῶσιν ἐν τοῖς πόλεμοις τὰ ἐμπροστικὰ ὄργανα, δι' ὧν νὰ καίωσιν παραχρήμα οἱ νεκροὶ ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης.

— Περὶ τούτου συστήματος τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν προκειμένου, σημειώμεν ἔτι ὅτι ἐν Παρισίοις συνέστη ἰσατάς «Ἐταιρία, ἧς σκοπὸς εἶνε ἡ διάδοσις τοῦ νέου τούτου τρόπου ἐνταφιασμοῦ, ὅστις καὶ ἔρχισεν ἤδη εἰσαγόμενος ἐν ταῖς ἠνωμένας Πολιτείας, καὶ ἐναχοῦ τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἐταιρία αὕτη, ἧς πρόεδρος εἶνε ὁ δημαρχος τοῦ 8 διαμερισματος τῶν Παρισίων, θέλει δημοσιεύει τακτικὸν δελτίον τῶν ἔργων αὐτῆς.

BIBLIA

2253. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Γ', 9 Νοεμβρίου 1880. Ἀριθ. 254 (202). Λεπτά 240. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^ο, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγίς τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ. — Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐρμούδου δὲ Ἀμίκης. Μετάφρ. ἐκ τοῦ ἰταλικῶ τῆς δεκάτης ἑκδόσεως ὑπὸ ***). — Δουὶ δ' Angers. — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλίζης Σ. Σούτσου). — Ἐπιστολαὶ ἐκ Παρισίων. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλλήθια. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2254. Λόγος ἐκφωνηθείς ἐν τῇ Ῥεζερβερὶν Σχολῇ ὑπὸ Γερασίμου Ζωηροῦ κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου καθηγῆτοῦ Φιλίππου Ἰωάννου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ, 1880, 8^ο, σ. 14.

2255. Μικραὶ ἀληθεῖς ἱστορικαὶ διὰ παιδία τεσσαράκων ἔως ὀκτὼ ἐτών, κατὰ τὴν Γαλλίδα Μ^ο Ζ. Carraud. Ἐπὶ Στυλιανῆς Σ. Μαλάκη, μετὰ εἰκονογραφιών. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», 1880, 12^ο, σ. 101. Ἰμῶται δραχμῆς νείας.

2256. Histoire Grecque par Ernest Curtius. Traduite de l'allemand sur la cinquieme edition par A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome premier. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, Rue Bonaparte. Fascicule N° 6. [L'Histoire Grecque formera 5 volumes et sera publiée en 30 fascicules à 1 fr. 25].

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) and Paris (ΠΑΡΙΣΙΩΝ) for November 6, 1880. It includes sections for government loans (Δάνεια τῆς κυβερνήσεως), public debt (Πιστωτικὰ καταστήματα), exchange rates (Συναλλάγματα), and interest rates (Νομίσματα). It also lists various banks and their activities in Athens and Paris.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἐστίας.

κκ. Γ. Α. Μ. Ῥώμην, Γ. Υ. Βιέννην. Σὰς εὐγνωμονοῦμεν. — κ. Δ. Β. Μυτιληνῶν. Ἀναμνηστικὴν τὴν ἐξακολούθησιν. — Μιὰ κυρία. Ἡ πριγκίπισσα Μέττερνιχ, ἧς τὴν εἰς Παρισίους κατ' αὐτὰς ἐπ' ἀνοδὸν ἀγγέλλουσιν αἱ ἐφημερίδες, εἶνε αὕτη ἐκείνη ἡ χαρίεσσα, ζωηρὰ καὶ πνευματώδης οὐκ ὀλίγη τοῦ ἐπὶ τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας. Ὅτι μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ Θείρε, μετὰ λεπτότητος ὑπέδειξεν εἰς τὴν αὐστριακὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἀναγκαῖα καθίστατο ἡ ἀντικατάστασις τοῦ πρίγκιππος Μέττερνιχ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶχε διατελέσει εἰς σινοτάτας σέουσις πρὸς τὴν ἀλλὴν τοῦ Ναπολέοντος. Οὗτος ὁ πρίγκιψ καὶ ἡ πριγκίπισσα Μέττερνιχ ἠναγκάσθησαν νὰ καταλείψωσι τοὺς Παρισίους καὶ ἐπανέλθωσιν εἰς Βιέννην. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν φίλος τις ἔλεγε τῷ Θείρε: «Ἐφ' ὃν δὲν ἠθελήσατε νὰ διατηρήσῃτε τὸν κ. Μέττερνιχ εἰς Παρισίους, ἀς τὸν διορίζετε πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας ἐν Βιέννῃ. . . Ἡ κ. Μέττερνιχ θὰ ἀντεπροσώπευε πολὺ κάλλιον τοὺς Παρισίους ἐν Βιέννῃ ἢ ὡς ἀντεπροσώπευε τὴν Βιέννην ἐν Παρισίοις. Καὶ ἀλλ' ὅτι, ἡ ἑρασιμα πριγκίπισσα εἶχε καταστῆ καὶ τὸν Παρισίων παρισιανότερα. Ὅτι ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς καὶ τῆς ἑξαίρετου εὐφροσύνης, ἧτις τὴν διέκρινεν, εἶχε καταλάβει τὴν πρῶτην θέσιν ἐν τῷ μικρῷ ἐκείνῳ ὄμιλῳ τῶν ἐπισήμων δεσποινῶν, αἷνας τοσοῦτον διέλαμψαν κατὰ τὸς ἑορτὰς τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας. — κ. Μ. Σ. Ὑδραν. Ἀναμνηστικὸν τὸ χρέματι. — Σ. υ. δρομητῆ. Ἀθήνας. Ἐπὶ λευκοτάτου. — κ. Δ. Χ. Σόμην. Ἡ τε σφραγίς καὶ τὸ ἔγγραφο παρεδόθησαν πρὸς τὸν κ. Φ. Ζ. — Ἀριθ. 872. Σόρον. Ἡ οἰκονομία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν γαλλικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ κυρία πηγὴ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος τῆς Γαλλίας. — Εἶνε περιέρχων,

γράφει συγγραφεὺς τις Γάλλος, ὅτι οἱ ξένοι, οἵτινες πολυλάκις ἀνομολογοῦσι τὰς οἰκονομικὰς ἀρετὰς τῆς γαλλικῆς φυλῆς, δὲν κατενόησαν, ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῆ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν Γαλλίδα, ἣν ἐπιμένουσι νὰ θεωρῶσιν ὡς τὸν τύπον καὶ ὀνομαζομένην τῆς κοφότητος. — κ. Α. Β. Βονν, Ι. Π. Κοπεγγάγην, Ι. Μ. Βερολίνον, Ν. Δ. δ. Κέρκυραν, Καν. Ε. Π. Ἀθήνας, ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Ἀγρίνιον. Ἐλ ἡ φ θ σ α ν. — κ. Ο. Ἀνδρέας Ζαμῆς ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου τοῦ 1840. Ὅτι δὲ ὁ βρασιλεὺς Ὄθων, διατρίβων τότε ἐν Κυπρασίᾳ, ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου πολίτου, ἐξέβρασε τὸ ἔξῃς Β. διάταγμα: «Ὁ θ ω ν κτλ. Μαθόντες μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς ἡμῶν λύπην διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Μαΐου ἔγγραφου τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸν θάνατον τοῦ ὑπὲρ πατρίδος τοσοῦτον ἀξίως ἀγωνισθέντος, τοῦ περιώνυμου καὶ εἰς τὸν θρόνον ἡμῶν πιστοτάτου ἀντιπροέδρου τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α Ζαμῆ, διατάττομεν νὰ πενήθορῶσιν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. — κ. Χ. Ν. Σόρον. Μάλλον θὰ διακοπῆ.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας. Ἐπὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐστίας, ἀποστέλλονται δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματίων, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματίων. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμουνικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

Ἐν τῷ γραφεῖο τῆς Ἐστίας πωλοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 9 τόμοι αὐτῆς, ἀδεται μὲν πρὸς σφᾶ. 5, δεδεμένοι δὲ πρὸς σφ. 8. — Ἐκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μίαις ἑξαμηνίας. — Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου ἀνέρχονται εἰς λεπτὰ 80.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[6 Νοεμβρίου (Πέμπτη) 1880]

Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς ἡμετέρους βασιλεῖς τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς βασιλόπαιδος Ὀλγας. Ὁμοίαι συλλυπητήρια ἀπέστειλαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καϊρόλης καὶ ὁ ὑπουργὸς κ. Δεσπότης. — Ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐπὶ πολεμικοῦ σουηδικοῦ πλοίου ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας πρίγκηψ Ὁσκάρ-Κάρολος-Αὔγουστος, ὅστις θέλει διατρίψει ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐνταῦθα, ἐνεδύμενος ἐν τοῖς ἀνακτοράσι ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου βασιλέως. — Ἐν τῇ βουλῇ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξαντο αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βραϊτικὸν λόγον, ἐπερατώθησαν δὲ γενωμένου δεκτοῦ τοῦ σχεδίου, οἷον ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ζαλλῶνη, φίλου τῆς κυβερνήσεως, διὰ ψήφων 103 κατὰ 79, πέ-τε βουλευτῶν ἀρνηθέντων ψήφων. — Διετάχθη ὁ σχηματισμὸς ἐν Πόρῳ 23 πεζικοῦ τάγματος, ὅπερ καὶ ἤρξατο καταρτιζόμενον ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ λοχαγοῦ κυρίου Λεωνίδα Γκολφινουπόλου. — Ἐπίσης διετάχθη ὁ σχηματισμὸς Ἰ' μηχανικοῦ τάγματος, εἰς ὃ θέλουσι καταταχθῆ οἱ ὑπερβῆλλοντες 500 περίπου ἄνδρες τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος δευτέρου. — Διὰ διαταγῆς τοῦ ἐνταῦθα ἀρχηγίου τοῦ στρατοῦ παρηγγέθησαν ὅπως ἀπαντῆσιν οἱ ἀξίωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ συνέρχωνται ἐν τῇ στρατιωτικῇ λέσχῃ, ἐνθα θὰ διδάσκωνται θεωρίαν γυμνασίων ῥιπῆς καὶ ὀργανωτικῆς κατὰ τὴν ἀνωτέραν ἀξίωματικῶν κκ. Μπόν, Καμπάνη, Μακρῆ, Γ. Μαυρομιχάλη καὶ Τιμ. Βίσσου. — Κατὰ τὴν «Σφαῖραν» Πειραιῶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν πρόκειται νὰ παραγγεῖλῃ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τορπίλλας τοῦ τελευταίου συστήματος. Ἄπαται δ' αἰ μέρη τοῦδε παραγγεῖλαι μόνον δι' ὄλικα τῆς σχολῆς τῶν ναυκλάστρων θ' ἀπατησῶσι δαπάνην πλέον τῶν 500,000 δρ. — Συνιστᾶται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ναυτικῶν ἐπιτροπὴ διαρκῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑποναύαρχου κ. Σαχινῆ, ὅπως ἐξετάξῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὑποβληθησόμενα μέτρα διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ ναυτικοῦ. — Διαταγῆ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἡ σχολὴ τῶν ναυκλάστρων ἐπαύσατο τὸν θεωρητικὸν μαθημάτων καὶ ἤρξατο τῶν πειραματικῶν ἐργασιῶν ἔξωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ τε διευθυντοῦ τῆς σχολῆς καὶ τῶν καθηγητῶν. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀφίκοντο πάλιν ἐκ Βρυξελλῶν 250 ἔθελονται, ὧν οἱ πλεῖστοι εἰσὶ ναυτικοί. — Ἐν Βρυξελλῶν σχηματίζεται φορτίον φασολίων διὰ τὸν ἐλληνικὸν στρατόν. — Μεταξὺ τῶν ἀφικουμένων ἐκ Γαλαξίου ἔθελοντων, γόασαι ἢ «Ἠχώ» Πειραιῶς, συγκαταρτιθῆναι καὶ γυνὴ τις ἐξ Ἀγράφων, τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας, ἣτις ἐπιθυμῆ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα, κατατασσόμενη εἰς τὰς νοσοκόμους. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε χήρα Ἑλληνος στρατιωτικοῦ, ἣτις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς ἠκολούθησεν ἐντιμωτάτην οἰκογένειαν, ἀναχωρήσαντα ἐνταῦθεν καὶ ἀποκατασταθεῖσαν εἰς Ῥουμανίαν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἀνέλαβε τὴν ἀνάτροφὴν τῶν τέκνων. Ἡδὲ μαθοῦσα, ὅτι ἡ πατρίς τῆς παρασκευάζεται, ἐνὰ ὑπερασπίσει τὰ δίκαιά της, ἐσπευσεν, ὡς λέγει, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἀώρω ἀρπαγέντα ὑπὸ τοῦ θανάτου σύζυγόν της. «Λυποῦμαι», ἔλεγε πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς, «ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα, ὅπως ἡ καρδία μοὶ ὑπανορεύει, κωλυομένη ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεργήσατε ὅμως, θερμῶς σὰς παρακαλῶ, ἐνὰ τοποθετηθῶ εἰς οἰονδήποτε μέρος δύναμαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα. Δὲν θέλω μισθόν. Δὲν θέλω τίποτε, ὑπηρεσίαν θέλω. Ὁ κ. ὑπαστυνόμος ἀπέστειλεν αὐτὴν χθὲς εἰς Ἀθήνας. — Εἰς τὸ χωρίον Γκούρα τῆς Κορινθίας συνέβη τὸ ἐξῆς τραγικὸν γεγονός: Νέος δεκαεταετής, Μουσῆς ὀνομαζόμενος καὶ μαθητὴς τοῦ ἐν Νευπλίῳ γυμνασίου, ἔχων ἔρωτικὰς σχέσεις μετὰ τινος κόρης, ἀπήτησε παρὰ τῶν γονέων του, ἐνὰ τῷ ὄψωσιν αὐτῆν ὡς σύζυγον. Οὗτοι ἀνέστησαν εἰς τοῖσο, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν νεαρὴν ἡλικίαν του καὶ τὴν οἰκογένειαν τῆς νέας, ἣτις ἦτο πτωχὴ. Ὁ νέος βλέπων ἀποτυχάνοντα τὸν πόθον τῆς καρδίας του, συνέλαβε τὴν ἀπόφασιν τῆς αυτοκτονίας, καὶ πράγματι, λαβὼν ὄπλον μετὰ δύο ἡμέρας ἐξεκένωσεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς καρδίας του καὶ ἔπεσεν ἄπνους. Ταῦτα μαθοῦσα ἡ νέα, ἣτις ἐπίσης ἠγάπα αὐτόν, συνέλαβε καὶ αὐτὴ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου. Κατορθώσασα δὲ νὰ προμηθευθῇ μεγάλῃν χωρικὴν πιστόλῳ κ. καὶ πληρώσασα αὐτὴν πυρτίδος καὶ σφαιρῶν ἐξεκένωσεν ἐπὶ τοῦ στηθους τῆς καὶ ἔπεσε καὶ αὕτη νεκρᾶ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1294.

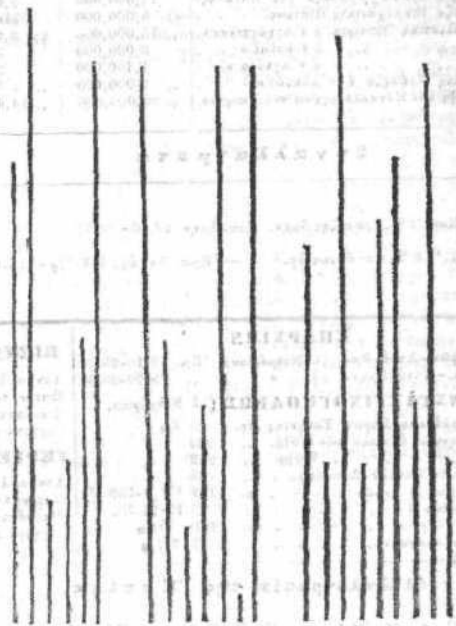
Ἄραφ' τις ἀφίκει ἀποθανόν εἰς τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς υἱοῦ 17 καμήλους ἐνὰ διανεμῶσιν αὐτὰς κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν Ὁ πρῶτος νὰ λαβῇ τὸ ἕμισυ τῶν καμήλων, ὁ δευτέρος τὸ τρίτον καὶ ὁ τρίτος τὸ ἕνατον. Οὗτοι ἀδυνατοῦντες νὰ ἐκτελέσωσι τὴν διανομὴν ἠτοιμάζοντο νὰ ἐλθωσιν εἰς χεῖρας, ὅτε ἐπαλθὼν ὁ θεὸς τῶν ἐπὶ καμήλου διένειμε τὰς καμήλους κατὰ τρόπον εὐχαριστήσαντα πάντας.

Πῶς ἐνήργησε τὴν διανομὴν;

1295.

[Τῷ πρώτῳ λύθη διαρκήσεται ἐν βιβλίῳ].

Εἰς τὴν κατωτέρω κρυπτογραφικὴν παράστασιν ἀνάγνωθι λόγιόν τι ἐκ τριῶν λέξεων, ὧν τὰ γράμματα παριστάνουσι αἱ κάθετοι γραμμαῖ.

1296.

Με προσφέρεις - με λαμβάνεις - με ὀφείνεις - με καταβιβάζεις - με θεωπεύεις - με κτυπεῖς - με ἀσπάζεσαι - με ὀλιβείεις - με νίπτεις - με κλείεις - με ἀνοίγεις - με ἐπιθίβεις - με ἀκχεῖς - καὶ ἐπιθίβεις μ' ἐνδούεις.

Ἴε εἶμαι;

1297.

Εἰς νερὰ πατῆ καὶ φέρω εἰς τοὺς ὤμους μου ἀνθρώπους. Ἄν ἤξεύρη: ν' ἀπαρέστη τὸ μεστῖόν μου στοιχείον, Ὡς ὅλους δύνασαι νὰ μ' ἐβρης τοὺς κατοικημένους τόπους, Ἐπὶ γῆς νὰ παριστάνω τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖον.

1298.

Bou ou manvais avec ma tête
Méchaut ou doux étant sans tête;
Souvent battu avec ma tête,
Je bats ma femme étant sans tête;
Parfois j'instruis avec ma tête,
Je balbutie étant sans tête;
Je deraisonne avec ma tête,
Je perds la tête étant sans tête;
Ou me prend ayant ma tête,
On me fuit étant sans tête.

ΛΥΣΕΙΣ

1293.

Γόνος - μόνος - πόνος - φόνος - τόνος - ὄνος.